

Η Δημιουργία και η Σύσταση του Ανθρώπου

Α.Π.Παν.

ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

28/02/2016 / Πολυχώρος ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ

Στην προηγούμενη παρουσίαση με τίτλο η «Η Δημιουργία» αναφέρθηκε το Γεγονός της «ΠΤΩΣΗΣ» το οποίο για τις ανάγκες της σημερινής παρουσίας επαναλαμβάνουμε :

Το θέμα της «πτώσης» αναφέρεται σε όλες τις δοξασίες, παραδόσεις και θρησκείες. Επειδή δε η κατανόησή της απαιτεί μεγάλη «αφαιρετική» διάνοια, συνήθως, αναφέρεται ως μύθος και, σπανιότερα, περιγράφεται ως βασικό κεφάλαιο της Θεοσοφίας.

- Στην αρχή λοιπόν ο Θεός «έζει εν εαυτώ»
- Για λόγους, που δεν μπορούμε να εξηγήσουμε, αποφάσισε να εκφρασθεί
- Έτσι λοιπόν εξεδιπλώθη, εμφανίζοντας τις ιδιότητές του με την μορφή ΟΝΤΩΝ (Αρχάγγελοι, Άγγελοι κ.λπ.), που έφεραν τις ιδιότητες του Θεού και, βεβαίως, την απόλυτη ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.
- Για λόγους, λοιπόν, που αδυνατούμε να κατανοήσουμε, ένα από τα ΟΝΤΑ που προήλθαν από την εκδίπλωση του Θεού, που ονομαζόταν ΕΩΣΦΟΡΟΣ (ο φέρων το Φως) ενώ συμμετείχε στην ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, εξέφρασε την επιθυμία του με την αναφώνηση «ΣΤΗΤΩ» (να σταματήσουν όλα).

Έτσι λοιπόν η εκδίπλωση της ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ σταμάτησε.

Ο Θεός σεβάσθηκε την Ελευθερία τού ΕΩΣΦΟΡΟΥ και αναθεώρησε το Σχέδιο της Δημιουργίας, ώστε να περιλαμβάνει 3 επίπεδα, στα οποία η έννοια της ΣΤΑΣΕΩΣ διαφοροποιείται

Έτσι έχουμε :

1. Το Πνευματικό Επίπεδο (πεδίο ΙΔΕΩΝ και Θεϊκών Αποφάσεων, εδώ δεν υπάρχει ΣΤΑΣΗ).
2. Το Αιθερικό Επίπεδο (πεδίο Μεταφοράς των Ιδεών και των Όντων / Δράσεων, είναι ο κόσμος των ΕΙΚΟΝΩΝ, δεν υπάρχει ΣΤΑΣΗ).
3. Το Υλικό Επίπεδο (είναι ο Κόσμος των μορφών, Υλική Δημιουργία, Φύση, πεδίο εφαρμογής της πάλης μεταξύ Τάξεως και Χάους και της αντίστοιχης Ισορροπίας, υπάρχει ΣΤΑΣΗ).

Όπως εννοήσαμε, ο Θεός αντιπαρήλθε την ΣΤΑΣΗ / Αντίδραση του Εωσφόρου (τον οποίο, εφεξής, θα ονομάζουμε Αντιδραστικό Παράγοντα), χωρίς να θίξει τις Θεϊκές Ιδιότητές του (Ελευθερία) έτσι ώστε αφ' ενός μεν να περιοριστεί ο τομέας Δράσης του μόνο στο Υλικό επίπεδο αφ' ετέρου δε να συνεχιστεί το Αρχικό Του Σχέδιο της εξάπλωσης της ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ (δηλαδή της επικράτησης της ΤΑΞΗΣ επί του ΧΑΟΥΣ).

Το Σχέδιο αυτό περιελάμβανε την Δημιουργία ενός Όντος, που, έχοντας την επιρροή και του Δημιουργού και του Αντιδραστικού παράγοντα, θα μπορούσε να αποδυναμώσει τον Αντίπαλο. Το ΟΝ αυτό είναι ο Άνθρωπος. Έχοντας Θεϊκή προέλευση, το ΟΝ αυτό (όπως και η Δημιουργία) μετέχει των :

- Πνευματικού
- Αιθερικού (Ψυχικού – Ανιμικού)
- Υλικού

Πεδίων.

Επομένως, έχουμε το Ανθρώπινο ΟΝ να δημιουργείται με Κύριο Σκοπό (μετέχοντας στο Πνευματικό, Αιθερικό και Υλικό Επίπεδο) να αποδυναμώσει τον Αντιδραστικό Παράγοντα στο Υλικό Πεδίο, όπου τούτος έχει δυνατότητα να δρα.

Η δράση του Ανθρώπινου Όντος στο Υλικό Επίπεδο πρέπει να σέβεται και την Δημιουργία και την Αντίδραση. Αυτός είναι ο λόγος, που ο Άνθρωπος έχασε την ενθύμηση του σκοπού του και της προέλευσής του. Έτσι (στο Υλικό επίπεδο), ο Άνθρωπος δεν ενθυμείται, έχει τέλος η ζωή του (μετέχει δηλαδή της Στάσης) και έχει την Ελευθερία στις επιλογές τής οδού, που θα ακολουθήσει (Δημιουργία ή Αντίδραση).

Στο Ψυχικό και Πνευματικό Επίπεδο το ΟΝ Άνθρωπος ακολουθεί άλλους Νόμους, που – εν πολλοίς – εξαρτώνται από τις αποφάσεις και τις δράσεις του στο Υλικό πεδίο. Εν τούτοις, σε αυτό το επίπεδο, έχει την δυνατότητα να αναρωτηθεί από πού ήλθε, που πηγαίνει και ποιος είναι ο σκοπός της Ύπαρξής του. Το σύνολο αυτών των ερωτήσεων δημιουργεί μία αμυδρή ανάμνηση της προέλευσής του, που τον ωθεί – υπό ορισμένες προϋποθέσεις – να ασχοληθεί με το θέμα αυτό.

Ταυτόχρονα ο Θεός αποστέλλει στον Κόσμο Απεσταλμένους, που με διάφορους τρόπους, βεβαιώνουν και θυμίζουν στον Άνθρωπο την προέλευσή του και τον καθοδηγούν στο έργο του.

Τέτοιες ενθυμίσεις θα μπορούσαν να είναι τα :

- Γνώθι σ' αυτόν (γνώρισε τον εαυτό σου)
- Αγαπάτε αλλήλους κ.λπ.

Όμως, ο Αντιδραστικός Παράγων επεμβαίνει σε αυτήν την υπενθύμιση με διάφορους τρόπους όπως :

Έχοντας ως βάση τον ΕΓΩΙΣΜΟ (δηλ. την υπέρμετρη ανάπτυξη του ενοστίκτου της αυτοσυντήρησης) δημιουργεί την ΠΛΑΝΗ δηλ. την κατάσταση, στην οποία ο Άνθρωπος δεν μπορεί να βεβαιωθεί για την Πραγματικότητά του και, έτσι αποπροσανατολίζεται στο Έργο του, χάνει τον χρόνο του και δεν λειτουργεί.

Αντίθετο της ΠΛΑΝΗΣ είναι η ΜΥΗΣΗ (δηλ. η αναζήτηση και η βεβαιότητα για την ΑΛΗΘΕΙΑ)

Μία καταπληκτική περιγραφή της διαστροφής, που προκαλείται από την ΠΛΑΝΗ είναι καταγεγραμμένη στο κείμενο «ΜΥΗΤΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ», που αναφέρεται στην Δημιουργία του Υλικού Κόσμου (της Γης) με τα ορυκτά, τα φυτά και τα ζώα, καθώς και τον άνθρωπο.

Εξηγείται η δημιουργία του μετάλλου ΧΡΥΣΟΣ, οι ιδιότητές του, ο σκοπός της δημιουργίας του, ο τρόπος που οι άνθρωποι (λόγω της Πλάνης) θα το χρησιμοποιήσουν και τα αποτελέσματα αυτής της χρήσης.

(Ο Διάλογος είναι μεταξύ δύο Ανωτάτων Όντων, μιας Γυναίκας και ενός Άνδρα, που αναλύουν την Δημιουργία του φυσικού κόσμου στην Γη, πριν από την Δημιουργία του Ανθρώπου).

- ΓΥΝΑΙΚΑ : Βλέπεις, Άνδρα, την δημιουργία αυτή ; Άτομα αγκυλωτά κυκλοφορούν και την συνθέτουν. Είναι η κίτρινη ζωή των γήινων σπλάχνων, το δε μέταλλο αυτό είναι ο χρυσός. Γνωρίζεις ποιος είναι ο σκοπός της δημιουργίας του; Παντού, από όπου κι αν περάσει, πάνω στην επιφάνεια της γης, θα φέρει την δυστυχία και την απόγνωση. Θα ανέλθει μέχρι και στο μέτωπο εκείνων που κρατούν το σκήπτρο της δεσποτείας, θα προκαλέσει και θα ζωογονήσει τις ευγενέστερες επιδιώξεις, τα πλέον γενναιοφρονα αισθήματα, τις πλέον υπέροχες ιδέες. Κοντά όμως σ' αυτά, θα συρθεί και στα κατώτερα στρώματα της ανθρώπινης ύπαρξης, θα γεννήσει την διαστροφή, την εκδίκηση, την εχθρότητα, η δε απόκτησή του θα ωθήσει τους αδύναμους παρορμητικούς να διαπράξουν κακίες και εγκλήματα, που θα παραμείνουν ανεξίτηλα χαραγμένα στην ιστορία του χωρισμού. Αδύναμοι και ενάρετοι θα πεθάνουν κάτω από την ολέθρια επήρειά του.

- ΑΝΔΡΑΣ : Αυτό, λοιπόν, ω Γυναίκα, είναι το πρώτο από τα καλά έργα των τέκνων σου;

Η Γυναίκα πλησίασε την φλέβα, και με το μαγικό της χέρι πήρε μια ποσότητα από το μέταλλο και κατασκεύασε ένα ολόλαμπρο στέμμα και μια ολόχρυση πανοπλία. Φόρεσε στον Άνδρα όλα αυτά και, αφού τον οδήγησε στην επιφάνεια των απέραντων ωκεανών, του είπε:

- ΓΥΝΑΙΚΑ : Άνδρα, κοιτάζου [πάνω] σ' αυτά τα διάφανα νερά.

Και ο Άνδρας κοιτάχτηκε στον αντικατοπτρισμό του και είδε το κάλλος τού όντος του να μεγαλώνεται μέσα στην αρμονία και την λαμπρότητα των χρωμάτων. Χαμογέλασε στην Γυναίκα με ένα χαμόγελο ικανοποίησης, και της είπε:

- ΑΝΔΡΑΣ : Γιατί μου μίλησες γι' αυτήν την δημιουργία των τόσο άσχημων και ποταπών πραγμάτων;

- ΓΥΝΑΙΚΑ : Δεν σου είπα, Άνδρα, ότι το ίχνος της ανταρσίας [και] το ίχνος του αγώνα των δύο Δυνάμεων, που κυβερνούν μέσα στην Δημιουργία, συνεχίζονται; Τα ανθρώπινα όντα δημιουργήθηκαν από την πάλη των εναντίων και, μέσα στην δημιουργία τους, κληρονόμησαν και από τον ένα και από τον άλλο. Από τον πρώτο κληρονόμησαν τις ουράνιες αρετές, από τον δεύτερο κληρονόμησαν την αμαρτία, η οποία είναι το ενάντιο κάθε εκδηλώσεως του Πνεύματος του Θεού.

Εσύ, περιβαλλόμενος από αυτή την αρμονική γήινη δημιουργία, θαυμάζεις το ωραίο, και η αίσθηση αυτή αφυπνίζει εντός σου όλες τις ευγενείς επιδιώξεις, τις οποίες κληρονόμησες από τους Δημιουργούς σου, ενώ, στα αδύναμα όντα, στους εξόριστους του Ουρανού, η θέα του χρυσού, εκτός από τις ευγενείς επιδιώξεις, αναπτύσσει εντός τους τα πάθη, το κυριότερο από τα οποία είναι η απληστία της κατοχής του.

Η πάλη μεταξύ της αρετής και της αμαρτίας, που προκαλείται από αυτά τα παροδικά και ασήμαντα αίτια, δημιούργησε στον άνθρωπο το μέσον, την δυνατότητα της πνευματικής του επανόρθωσης.

Κατανοούμε λοιπόν ότι ο Άνθρωπος έχει Θεϊκή καταγωγή, λειτουργεί και στα 3 επίπεδα της Δημιουργίας, υπόκειται στις επιρροές **και** της Δημιουργίας **και** της Αντίδρασης, διαθέτει την απόλυτη ελευθερία της βούλησης και το έργο του είναι η κατάλληλη επιλογή μεταξύ των δύο ώστε να ολοκληρωθεί το έργο της Δημιουργίας.

Η, εκ μέρους του, συνείδηση της αποστολής του και η ανάλογη δράση του είναι η ΜΥΗΣΗ.

ΛΑΖΑΡΟΣ Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Τηλ. 6944 344 450